

عنوان مقاله:

سبک زنانه در متون لالایی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های بین رشته ای ادبی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمداسماعیل دهقان طرزجانی - کارشناس ارشد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه تربیت مدرس. تهران. ایران.

حسن ذوالفقاری - استاد زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه تربیت مدرس. تهران. ایران

خلاصه مقاله:

زبان بازنمای قواعد عامتر اجتماع است که در آن طبقات و دست‌های مختلفی زندگی میکنند از این رو با شناخت خصوصیات زبان دوجنس، میتوان آن دو را از هم تمییز داد. لالیپها، یکی از انواع ادبیات منظوم عامه‌اند که در واقع آنها را باید متونی کاملاً زنانه به حساب آورد. بررسی سبکی متون زنانه با روش‌های زبان‌شناسی برای حصول خصوصیات و شاخصه‌های گونه زبانی زنانه و در نتیجه نقد علمی این آثار، اهداف اصلی سبک‌شناسی زنانه را تشکیل میدهند. این جستار در چارچوب تحلیل فمینیستی قصد داشته تا سطوح مختلف زبانی و فکری لالیپهای عامیانه را سبک‌شناسی کند. در این پژوهش با بهره‌گیری از روش توصیفی - تحلیلی دریافتیم که لالیپهای عامه سرشار از وجه عاطفی و احساسی مادران‌هاند که این مهم در سطوح مختلف آوایی، واژگانی، نحوی و کاربردی نمایان است. زبان ساده و روان لالیپها تجلیگاه تفکرات ساده زنان قدیم است که موجد نحوی شاخص شده است. عامل قدرت مردان در طول تاریخ باعث شده تا زنان نسبت به جنس مونث، تفکری مردانه داشته باشند و هویت خود را وابسته به مردان بدانند. این نوع نگرش در گفتمان لالیپهای سنتی منعکس شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات عامه، لالایی، سازه زبانی زنانه، تفکر زنانه، سبک‌شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1198287>

